

Bidraget fra Apotekerne udgøre mellem 80 000 Kr. og 90 000 Kr. aarlig — hvorved erindres om, at de personlige Privilegiehaveres Bidrag til Apotekernes Forsørgelseskasse, ialt ca. 36 000 Kr. aarlig, bortfalder, som bemærket til § 45 —. Herved vil Pensionskassens Pensioner ventelig kunne forhøjes lidt, men det maa antages at ville vare en længere Aarrække, inden Kassens Midler ved opsparede Reserver vil kunne udrede Pensioner af den nævnte Størrelse 1 800 Kr. og 1 200 Kr. aarlig med Reguleringsstillæg. Det foreslaas derfor, at Apotekerfonden supplerer Pensionerne op til disse Beløb. Der foreslaas derhos aabnet Adgang for Apoteksmedhjælpere og deres Enker til at faa Pensionerne suppleret med henholdsvis 300 Kr. og 200 Kr. Efterhaanden som Pensionsinstitutionen bliver i Stand til at udrede større Normalpensioner, nedsættes dette særlige Tilskud til de enkelte Pensionister, saaledes at denne Tilskudsordning bliver af midlertidig Karakter, indtil den til Slut ganske bortfalder.

I Anledning af Paragraffens sidste Stykke skal bemærkes, at medens alle Farmaceuter, som efter Pensionskassens Oprettelse har faaet Apoteksplads, er blevet Medlemmer af Pensionskassen, findes der ca. 180 ældre Medhjælpere, der, da Farmaceuternes Pensionskasse blev stiftet, ikke indmeldte sig i den og ej heller siden har gjort det. De paagældende er nu i en Alder af fra 32 Aar og derover. En Del af dem vil formentlig erholde Apotekerbevilling, men for dem, der eventuelt ikke maatte opnaa dette, vil det være for kostbart at indmelde sig i Pensionskassen og foretage Efterbetaling. Da Indførelsen af den nævnte Aldersgrænse mulig kan blive Aarsag til, at de ikke erholder Apotek, synes det rimeligt, at der aabnes Adgang til af Apotekerfonden at yde dem Støtte, hvilken, da de maa antages til en vis Grad selv at have sikret sig gennem Forsikring eller paa anden Maade, foreslaas ydet som Tilskud svarende hertil — dog ikke udover 900 Kr. aarlig. Derimod foreslaas der ikke ydet Pension til Enker efter saadanne Medhjælpere, idet man gaar ud fra, at disse er sikret paa anden Maade.

Til § 47.

Forslaget stemmer med hidtidig Praksis.

Til § 48.

Man formener, at Retten til at overdrage et hidtil salgbart Apoteksprivilegium, jfr. Apotekerlovens § 1, 5. Stykke, straks bør ophæves, jfr. de almindelige Bemærkninger foran.

Til § 49.

Efter den skete Udvikling er det fra alle Sider godkendt, at visse Apoteksprivilegier er salgbare, jfr. ogsaa Bestemmelsen i Apotekerlovens § 1, 5. Stk. Det maa herefter anerkendes, at der tilkommer Indehaverne af disse Privilegier Erstatning ved Salgrettens Bortfald. Saafremt Erstatningens Størrelse ikke fastsættes ved Forlig, maa den ansættes ved Vurdering. Paragraffens Bestemmelser fastslaar, at denne Vurdering skal ske ikke blot under Hensyn til Apotekets Nettooverskud med Fradrag af et passende Vederlag for Apotekerens personlige Arbejde, men ogsaa under Hensyn til den Formindskelse af Privilegiets Værdi, der følger af, at Privilegiets Udbytte rent administrativt er afhængig af Statsmagten i Kraft af Statens Beføjelse til at oprette nye Apoteker indenfor de salgbare Privilegiers Omraade og til at ændre Takster, Omsætningsret m. v. Selve Salgsretten blev begrænset ved Apotekerlovens § 26 II, der ophævede den Ret, en Apotekers Enke og Børn ifølge Forordningen af 4. December 1672 havde til at drive Apoteket, og Recognition ved Ejerskifte (nu 1000 Kr.) indførtes ved Plakat af 28. Juli 1845.

I Tilfælde, hvor Salgbarheden er tidsbegrænset, maa Erstatningen fastsættes ogsaa under Hensyntagen hertil.

Angaaende den i Paragraffen nævnte Beregning af afgiftspligtigt Nettooverskud henvises til Apotekerlovens § 29, 1. Stykke, og nærværende Lovforslags § 39, 2. Stykke.

Til § 50.

Man finder det mest formaalstjenligt, at hele Afviklingen, selv om den hviler paa Apotekerfonden, ledes gennem en særlig dertil oprettet Afviklingskasse.

Til § 51.

Under Hensyn til de foreliggende forskellige Forhold — herunder Apotekets Omsætning og Beliggenhed — foreslaas det, at der skal være Mulighed for, at Erstatnings-spørgsmaalet ogsaa kan ordnes ved en Overenskomst, hvorved der tilstaas Indehaveren Pension. Det skal bemærkes, at Erstatnings-spørgsmaalet i enkelte Tilfælde maaske ogsaa vil kunne løses derved, at Indehaveren erholder Forflyttelse til et andet Apotek.

Til § 52.

Man formener, at det vil være mest praktisk at have een Kommission til at foretage Vurderingen i alle foreliggende Til-